

Steril Ortamlar

Manevi immün (bağışıklık) sistemimizi çökertecek bir mikrop, bir virüs kapmamaya çok dikkat etmeli, böyle bir şeye maruz kaldığımızda da bir an önce ondan kurtulmaya çalışmalıyız. Hiç şüphesiz bu, steril ortamlarda yaşamaya bağlıdır. Kullukta devam ve temadinin önemli yollarından biri, insanın saflığını ve temizliğini koruyabileceği uygun ortamlarda yaşamasıdır. Bu sebeple kaldığımız evleri birer ışık ev hâline getirmeli, sohbetlerimizi sohbet-i Canan'a çevirmeli ve hep sadıklarla birlikte olmalıyız ki hem kalbî hayatımızı zehirleyecek virüslerden uzak kalalım hem de zayıf ve aciz düştüğümüz zamanlarda onlardan destek alalım.

Özellikle günaha ulaşmanın çok kolaylaştığı bu ifritten dönemde, temiz ortamlarda, temiz insanlarla birlikte olmanın ne derece önemli olduğu izahtan varestedir. İnsan tek başına ayakta durmakta zorlanabilir, zamanla ülfet ve ünsiyete yenik düşebilir, maruz kaldığı virüslere gerekli tepkiyi veremeyebilir ve yaşadığı inhirafları fark edemeyebilir. Fakat salih bir daire içinde yer alırsa başkalarının gözleriyle de kendini kontrol etme şansını elde eder. Mesela Zat-ı Uluhiyet'e karşı gaflete girecek, ibadetlerinde tembellik gösterecek, sürçüp düşecek olsa hemen birileri onun imdadına yetişir; günahın ağırlığını muvakkaten unutsa bile en azından beraber olduğu insanlardan utanır. Aynı duygu ve düşünce etrafında kenetlenen insanlar birbirlerini şarj ederler. Kubbedeki taşlar gibi baş başa verdiklerinde düşmezler.

Birlik ve beraberlik ruhuyla hareket eden insanların birbirini sürçmekten korumasına karşılık, kurumuş, çölleşmiş, rahmetin inmediği atmosferde bulunan birinin kayıp gitmesi kuvvetle muhtemeldir. Allah'la münasebetiniz çok güçlü dahi olsa tek başınıza ayakta durmanız çok zordur; her an devrilebilirsiniz. Bu yüzdendir ki Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) cemaatte rahmet, cemaatten ayrılıkta ise azap olduğunu (Ahmed İbn Hanbel, *el-Müsned* 4/278; el-Bezzâr, *el-Müsned* 8/226), Allah'ın rahmet elinin cemaatle birlikte olduğunu ifade buyurmuştur. (Tirmizî, *fiten* 7; İbn Hibbân, *es-Sahîh* 10/438) Başka bir hadislerinde ise Nebiyy-i Ekrem Efendimiz, yolculuğa çıkan bir ya da iki kişiyi şeytanın aldatacağını söylemiş, günahlardan korunmak için en az üç kişilik bir cemaat (topluluk) oluşturulması gerektiğini ifade buyurmuştur. (Tirmizî, *cihâd* 4; Ebû Dâvûd, *cihâd* 86) Çünkü ihtimal hesaplarına göre üç kişinin aynı türden bir fenalıkta anlaşması çok zordur. Dolayısıyla bizler şayet canlı ve diri kalmak, hayatımıza yeniden bir şekil vermek istiyorsak bu isteğimizi gerçekleştirebileceğimiz hijyenik ve steril zeminleri de oluşturmak zorundayız.

Niyet ve Hedef

İnsanın gevşememesi ve kendini tembelleğe salmamasının önemli vesilelerinden biri de sürekli kulluk ve hizmet çitasını yüksekte tutmasıdır. Şayet koyduğumuz çıtaya rahat bir sıçrayışla ulaşabiliyorsak onu alıp zor ulaşabileceğimiz bir yere kaldırmalıyız. Oraya ulaştığımızda çıtayı biraz daha yukarı çıkarmalıyız. Yani her zaman himmetimizi âli tutmalıyız. Düz yolda yürüyor olma rahatlığıyla hareket edersek kendimizi gevşekliğe salabiliriz.

Kur'ân-ı Kerim, nefsimizden sıyrılmamız ve gerçek kulluk ufkuna yükselmemiz için melekleri bize örnek gösterir. İki farklı âyet-i kerimede meleklerin gece gündüz Allah'ı tesbih ettikleri ve asla bundan bıkip usanmadıkları ifade edilir. (Fussilet sûresi, 41/38; Enbiyâ sûresi, 21/20) Bize düşen vazife de bunu hedeflemektir. Şayet böyle bir hedefe kilitlenirsek, onu gerçekleştirmek için bir ok gibi dümdüz gideriz. Önümüze böyle yüce bir hedef koymazsak nefis ve eneye takılır, onların etrafında döner dururuz.

Bilindiği üzere insanın; mülk-melekût, fizik-metafizik, dünyevî-uhrevî, cismanî-ruhî gibi farklı kelimelerle ifade edilen yönleri vardır. Nüansları bulunmakla birlikte bunların hepsi aynı manaya işaret eder. İşte insanın gaye-i hayal edinmesi gereken şey, mülk yanına rağmen melekûtî yanını inkişaf ettirmesi, yani melekleşmesidir. Âyet-i kerimede gösterilen hedef de budur. Bedüzzaman'ın yaklaşımıyla buna, hayvaniyetten kurtulma, cismaniyeti bırakma, kalb ve ruhun hayat derecelerinde seyr ü seyahate çıkma da diyebiliriz. Böyle bir güzergâh takip eden, böyle bir yörüngede dönen bir kimse emin bir yolda yürüyor demektir ve Allah'ın izni ve inayetiyle istikametini kaybetmez. Sağa sola sapmadan dümdüz gidebilmek için böyle bir hedef belirlemek şarttır.

Son olarak şurası da açıktır ki yüce bir hedefe kilitlenme, melekleşmeye talip olma Cenab-ı Hakk'ın rahmet ve inayetini celb eder. Allah, kendisi için yola çıkan kimseleri çıktıkları yolda yalnız bırakmaz. Çıktığınız bu yolda Allah'ın inayet (yardım), riayet (gözetme) ve kilaetini (koruma) arkanıza almış olursunuz. Size Rahman'ın misafirleri nazarıyla bakılır ve kolay kolay kimse size ilişemez.